

sudku zjištěny vadně, čímž jeví se býti pochybným i vyloučení příčinného vztahu mezi chováním se obžalovaného a nehodou. Nezbylo proto, než podle §u 288 čís. 1 a 3 tr. ř. věc vrátiti soudu nalézacímu, by ji znovu projednal a o ní rozhodl.

Čís. 2668.

Nelze vysloviti propadnutí peněz použitých k zakázané (hazardní) hře (§ 522 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 19. února 1927, Zm I 740/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmatečné stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Usnesením okresního soudu na Smíchově ze dne 16. října 1925, jímž v trestní věci proti Františku K-ovi a soudr. pro přestupek podle §u 522 tr. zák. byl peněz 1.575 Kč, který byl policií při přistižení obviněných při zakázané hře zabaven, prohlášen za propadlý, byl porušen zákon v ustanoveních §§ 522, 240 b) a 250 tr. zák.; usnesení to se zrušuje.

Důvody:

V trestní věci proti Františku K-ovi a spol. pro přestupek podle § 522 tr. zák. vydal okresní soud na Smíchově dne 17. srpna 1925 trestní příkaz, jímž byl každému z obviněných pro přestupek podle § 522 tr. zák., spáchaný dne 25. července 1925 v B. tím, že v restauraci u »Růžového Kavalíra« hráli zakázanou hru v karty »moje teta, tvoje teta«, uložen trest peněžité pokuty 30 Kč po případě vězení na 3 dny. Tento trestní příkaz nabyt ohledně většiny z obviněných právní moci. Usnesením ze dne 16. října 1925, prohlásil pak též soud za propadlý peněz 1.575 Kč, který byl policií při přistižení obviněných zabaven a do peněžní knihy okresního soudu na Smíchově uložen. Usnesení nabylo právní moci, nemá však opory v zákoně, neboť: Usnesení neobsahuje žádného odůvodnění, takže nelze vůbec seznati, z jakých úvah okresní soud dospěl ke svému výroku, zejména opírá-li je o hmotné či procesuální právo trestní. Měl-li okresní soud na mysli ustanovení hmotného práva, přicházely by v úvahu §§ 240 b), 250 a 522 tr. zák. a prohlášení propadnutí zabaveného »banku« by mělo povahu zostření trestu podle §u 522 tr. zák. vysloveného. V tom směru však okresní soud pochybil jak ve formelním postupu, tak i ve věci samé. Ve formelním ohledu byl by musil zostření trestu vysloviti v rozsudku, vyslovení jeho v dodatečném usnesení jest zřejmě nepřipustné. Ale ani věcně není výrok v zákoně odůvodněn, poněvadž podle § 250 tr. zák. může býti zostření vysloveno jen v těch případech, v nichž je zákon výslovně připouští. Ustanovení, že peníze upotřebené k zakázané nebo k hazardní hře propadají, neobsahuje ani § 522 tr. zák. ani jiné místo trestního zákona. Než ani za procesuelní opatření, snad jako opatření s předmětem daným do soudního uschování, které dlužno učiniti po skončení trestního řízení po rozumu §u 126 trest. inst. s. (z 16. června 1854, čís. 165 ř. zák.), nelze výrok

ten pokládati a nelze ho ani jako takový ospravedlniti, nevyslovujeť se pouze ponechání v úschově nebo vrácení peněz, nýbrž přímo p r o p a d n u t í j i c h, tedy v podstatě zostření trestu. Bylo proto podle §§ů 33 a 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Čís. 2669.

Tisková novela (zákon ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n.).

Porušení předpisu §u 23 zákona v tom směru, že nebyl k hlavnímu přeličení obeslán i vydavatel i vlastník periodického časopisu, není zmatkem (podle §u 281 čís. 3 tr. ř.).

Výklad výtky jednání »arogantního« a »sinekury.«

I kritika může býti urážlivou, vybočuje-li z přípustných mezí, naplňujíc skutkovou povahu činů v §§ 487 a násl. tr. zák. uvedených.

Pro odsouzení redaktora pro urážku na cti stačí, že věděl o tom, že článek má býti uveřejněn a že jej vědomě uveřejnil (že obsah článku před uveřejněním znal); naproti tomu skutková podstata §u 6 tisk. nov. předpokládá, že článek uveřejnil, neuvědomiv si z nedbalosti náležitě jeho obsahu.

Soud může, není však povinen upustiti za podmínek §u 18 tisk. nov. od potrestání obžalovaného. Výroky podle § 14 a 18 tisk. nov. lze napadati pouze odvoláním, nikoliv zmateční stížností (§ 281 čís. 11 tr. ř.).

Ustanovení §u 14 odstavec první tisk. nov. předpokládá t e n t ý ž tiskopis, v němž urážlivá zpráva byla uveřejněna.

(Rozh. ze dne 19. února 1927, Zm II 278/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného a tiskařské a vydavatelské akciové společnosti »K.« v B., jakožto majitelky a vydavatelky bývalého periodického časopisu »S. B.« do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 18. března 1925, jímž byl obžalovaný uznán vinným přečinem proti bezpečnosti cti podle §§ 487, 488, 491 tr. zák. Zároveň nejvyšší soud jako soud zrušovací v zasedání neveřejném zamítl odvolání obžalovaného a akciové společnosti »K.« co do nepoužití §u 18 tisk. nov., vyhověl však odvolání akciové společnosti »K.« co do výroku o povinnosti obžalovaného uveřejniti rozsudek v periodickém časopisu »M. S.« a napadený výrok zrušil mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmatečným stížnostem obžalovaného a tiskařské a vydavatelské akciové společnosti »K.« v Brně, jakožto majitelky a vydavatelky bývalého periodického časopisu »S. B.«, dovolávajícím se číselně důvodů zmatečnosti čís. 3, 4, 5, 9 a), b), 10 a 11 §u 281 tr. ř. a opírajícím se — až na jisté odchylky, o nichž bude promluveno zvlášť, — o tytéž námitky, nelze přiznati ani v jediném směru úspěchu. Zmatečnost s hlediska čís. 3 §u 281 tr. ř. spočívá prý v tom, že ku hlavnímu přeličení ne-